

مناطق آزاد در مسیر
بازتعریف نقش اجتماعی؛
خانه برای ماندن،
نه فقط ساختن

دوم اردیبهشت ماه، سالروز تأسیس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی گرامی باد

دوم اردیبهشت، سالروز تولد یک نهاد تاریخ ساز؛

صدای انقلاب در لباس خدمت

درویشی رفت و برگشت!

مرثیه ای برای مدیریت...

دختران تنیسی روی میز در مسیر افتخار؛

البرز، خانه قهرمانان بی هیاهو

گزارش رسمی پزشکی منتشر شده در ارتباط پاپ فرانسیس نشان می دهد که وی بر اثر سکته مغزی و رفتن به کما و سرانجام ایست قلبی درگذشته است. در این گزارش آمده است: اعلیحضرت فرانسیس (خورخه ماریو برگولیو) در ۱۷ دسامبر ۱۹۳۶ (۲۶ آذر ۱۳۱۵) در بونوس آیرس آرژانتین متولد شد. وی که ساکن و شهروند واتیکان بود، ساعت ۷:۳۵ صبح به وقت محلی در ۲۱ آوریل ۲۰۲۵ (۱ اردیبهشت ۱۴۰۴) در آپارتمان خود در سینت مارتا به دلیل سکته مغزی، کما و ایست قلبی غیرقابل بازگشت درگذشت. او پیش از این از نارسایی حاد تنفسی همراه با پنومونی میکروبی و فشار خون بالا رنج می برد. این گزارش همچنین اعلام کرد که رهبر کاتولیک های جهان از دو نوع دیابت رنج می برده است.

یاد و خاطره شهید، به ویژه «شهید محمود تیموری» که ۲۶ آبان ۶۱ به مقام شامخ شهادت نائل گشت، گرامی باد

وقتی اقتصاد دیگر ناجی روابط نیست؛

چین و آمریکا طناب نجات را قیچی می کنند؟

این رقابت با بحران های جهانی چون تغییرات اقلیمی، جنگ اوکراین، ناامنی غذایی و اختلال های مالی، فضای تصمیم گیری جهانی را پیچیده تر کرده است. در چنین شرایطی، قطع گفت وگوهای راهبردی و تبدیل رقابت به تقابل، می تواند هزینه هایی فراتر از آنچه رهبران این کشورها تصور می کنند، به همراه داشته باشد. نه فقط برای قدرت های بزرگ، بلکه برای همه جهان.

در جهانی که نظم سابق دیگر کارایی ندارد و نظم جدید هنوز نهاده نشده، مسئولیت اخلاقی و استراتژیک قدرت های بزرگ بیش از هر زمان دیگری حیاتی است. چین، با تأکید بر توسعه پایدار، دیپلماسی زیرساخت محور و مشارکت طلبی اقتصادی، می کوشد بازی را بازتعریف کند. این یک تهدید نیست؛ بلکه شاید فرصتی باشد برای بازخوانی نقش ها و عبور از الگوی سلطه گرایانه قدیمی. مهم ترین خطر، نه در افزایش تنش، که در نادیده گرفتن نیاز به بازاندیشی در منطق همکاری جهانی است. ما با می توانیم وارد دنیایی شویم که رقابت در آن به تقابل بدل شود، یا به سوی مدلی برویم که رقابت را در دل همکاری تعریف کند. انتخاب هنوز ممکن است- اما پنجره آن، هر روز تنگ تر می شود.

استقلال راهبردی است. حتی بسیاری از کشورهای نوظهور، که تحت فشار انتخاب بین واشنگتن و پکن قرار گرفته اند، امروز به دلیل انعطاف پذیری و سرمایه گذاری های غیرمشرط چین، رویکردی عمل گرایانه تر در پیش گرفته اند. آنچه اکنون در جریان است، صرفاً یک جنگ اقتصادی نیست؛ بلکه نشانه ای از دگرگونی عمیق در نظم جهانی است. آمریکا، که از پایان جنگ جهانی دوم نقش تنظیم کننده اصلی بازارها، سیاست ها و نهادهای بین المللی را داشته، با رشد سریع اقتصادی و فناوری های چین مواجه شده- و در مواجهه با این واقعیت، بیشتر به جای سازوکارهای همکاری، به ابزارهای بازدارنده روی آورده است.

محدودسازی صادرات فناوری به چین، حذف شرکت های چینی از زیرساخت های ارتباطی، اعمال تحریم های هوشمند و تلاش برای کنترل بازارهای حساس، تنها بخشی از سیاست های اخیر واشنگتن هستند. این در حالی است که پکن هنوز نسبت به برخی قواعد تجارت جهانی پایبند مانده و حتی در مواجهه با فشارها، تلاش کرده از مکانیزم های چندجانبه بهره برد؛ رفتاری که لااقل در ظاهر، شباهتی به سیاست های یک جانبه گرایانه آمریکا ندارد.

آیا جهان دوباره به دو قطبی بازمی گردد؟

در میانه این تنش ها، یک سؤال مهم وجود دارد: آیا جهان به سوی یک دوگانه چین-آمریکا در حال حرکت است یا ما در آستانه شکل گیری نظم چندقطبی و پیچیده تر قرار داریم؟ نشانه ها، از جمله افزایش نفوذ اقتصادی چین در آفریقا، آسیای مرکزی و آمریکای لاتین، حاکی از آن است که پکن بیش از آن که به دنبال سلطه گری باشد، در پی طراحی یک نظم هم افزا و مشارکتی است. در مقابل، آمریکا که از کاهش نسبی نفوذ سنتی خود در برخی نقاط جهان نگران است، سیاست هایی را اتخاذ کرده که گاه با اصول اقتصاد آزاد در تضادند. نکته نگران کننده آنجاست که هم زمانی

حمید رشید

سال ها بود که رابطه چین و آمریکا، گرچه پرتنش، اما بر پایه یک موازنه نانوشته و عقلانی ادامه می یافت؛ رابطه ای که در آن منافع اقتصادی و سرمایه گذاری های متقابل، مانعی جدی برای بروز منازعات غیرقابل کنترل بود. اما امروز، آن موازنه شکننده رو به فرسایش گذاشته است و بسیاری ناظران از یک سناریوی نگران کننده سخن می گویند: بازگشت جهان به یک جنگ سرد، این بار با صورت بندی اقتصادی، تکنولوژیک و ژئوپلیتیکی نوین.

بر اساس گزارش اخیر وال استریت ژورنال، آمریکا و چین دیگر حتی در سطح نمادین نیز تلاشی برای مهار واگرایی هایشان نمی کنند. تماس های دیپلماتیک متوقف شده، تعرفه ها و محدودیت های تجاری از هر دو سو افزایش یافته، و هر طرف در حال تشکیل بلوک اختصاصی خود است. نتیجه این وضعیت، نه تنها اختلال در زنجیره های تأمین جهانی بلکه تهدیدی برای ثبات اقتصادی جهان است.

رقابت یا محاصره اقتصادی؟

در ظاهر ماجرا، جنگ تجاری چین و آمریکا، به ویژه پس از دوران ریاست جمهوری ترامپ، واکنشی به عدم توازن در صادرات و واردات، سرقت مالکیت فکری و حمایت گرایی دولتی بود. اما این روایت رسمی، آن قدر که ادعا می شود، منطبق با واقعیت نیست. ایالات متحده، در حالی که سال ها از منافع کار ازان، مواد اولیه و بازار مصرف چین بهره مند بوده، امروز تلاش دارد با ابزارهای تجاری و فناوری های پیشرفته شود-از عرصه های کلیدی فناوری های پیشرفته شود-از تراشه ها گرفته تا انرژی های نو.

چین البته در برابر این اقدامات تنها نایستاده. با پیشبرد پروژه های عظیمی نظیر «کمربند و جاده» و توسعه زیرساخت های بومی فناوری، در حال ساختن نوعی

در باب فاجعه حذف

ارز ترجیحی دارو

سارا نصرتی

دولت اگر ارز ترجیحی دارو، تجهیزات و ملزومات پزشکی را حذف کند در واقع مردم و جامعه را طبقاتی می کند. در صورتی که این اتفاق نامبارک بیفتد و حذف ارز دولتی انجام شود، شاهد استیصال و درماندگی مردم در حوزه درمان خواهیم بود. دولت فکر می کند که فساد و رانت بزرگی در ارز دولتی وجود دارد و به همین دلیل می خواهد ارز دولتی را حذف کند و می گوید بیمه ها موظف هستند مابه التفاوت را به ذینفع اصلی، یعنی بیمار، برسانند اما شوریخانه بیمه های ما توانایی پرداخت مابه التفاوت را ندارند. حذف ارز ترجیحی تجهیزات پزشکی در شرایط فعلی اشتباه بزرگی است که می تواند فاجعه بار باشد. این اقدام قیمت تجهیزات پزشکی را ۳ تا ۹ برابر افزایش می دهد که جبران ناپذیر است. وزارت بهداشت نیز برنامه ای برای مدیریت بازار تجهیزات پزشکی ندارد. مسئله حذف ارز ترجیحی تجهیزات پزشکی موضوعی است که از چند سال گذشته مطرح است و اجرای آن به تصمیم دولت بستگی دارد، اگر دولت واقعا بتواند مابه التفاوت نرخ ارز ترجیحی را تأمین کند و به بیمه ها بپردازد اقدام خوبی است اما بر اساس اطلاعات موجود چنین اعتباری در بودجه سال آینده پیش بینی نشده است. در هر صورت آنچه باید برای دولت مهم باشد، تأمین سلامت مردم با هزینه و کیفیت مناسب است. نباید سهم مردم از جیب برای سلامت افزایش پیدا کند اما متأسفانه در سال های اخیر پرداخت از جیب مردم برای سلامت افزایش پیدا کرده است. سخن پایانی؛ آقای پزشکian به مردم قول داده بود که همه ما در حوزه درمان بر سر یک سفره بنشینیم، اما اکنون این تصمیم، تصمیمی است که در حال طبقاتی تر کردن جامعه است. یعنی هر کسی که بیمه تکمیلی بیشتری داشته باشد، بهتر می تواند دارو بخرد و درمان شود، اما کسی که بیمه تکمیلی ندارد، نه تنها نمی تواند داروی ابتدایی را داشته باشد، بلکه آن داروی ابتدایی را هم از دست خواهد داد.

«عراقچی»: قصدی برای مذاکره در ملاءعام نداریم

اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد اعلام کرد که سخنانی سید عباس عراقچی وزیر امور خارجه، که مقرر بود به صورت مجازی در کنفرانس بین المللی سیاست هسته ای کارنگی ایراد شود، لغو شده است. در متن اطلاعیه نمایندگی دائم ایران نزد سازمان ملل آمده است: «نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد بدین وسیله به آگاهی اصحاب رسانه می رساند که سخنانی جناب آقای دکتر عراقچی، وزیر محترم امور خارجه، که مقرر بود امروز به صورت مجازی در کنفرانس بین المللی سیاست هسته ای کارنگی ایراد گردد، لغو شده است. این لغو متعاقب تصمیم برگزارکنندگان کنفرانس برای تغییر قالب این سخنرانی به مناظره صورت پذیرفته است. با آن که نمایندگی از این تصمیم برگزارکنندگان ابراز تأسف می نماید، لیکن متن کامل سخنان جناب وزیر در زمان مقتضی هم رسانی خواهد شد».

می کنند تا با بدنام کردن مذاکره کنندگان و ترغیب دولت ایالات متحده به طرح خواسته های حداکثری، روند دیپلماسی را دستکاری و از مسیر خود منحرف کنند. وزیر امور خارجه افزود: من به پرسش های دشوار روزنامه نگاران و یا پاسخ به نگرانی های شهروندان عادی عادت دارم. اما تبدیل سخنرانی به یک پرسش و پاسخ آزاد، یا آن را تبدیل به یک مذاکره عمومی می کند، که من حاضر به پذیرش آن نیستم، یا آن را برای مخاطبانی که احتمالاً به دنبال جزئیات مذاکرات و اینکه مذاکرات به کجا می رسد هستند، ناراحت کننده می سازد. عراقچی ادامه داد: متأسفم که دعوت کنندگان من نه از این پویایی های حساس آگاه بودند و نه به آن توجه داشتند. گفتنی است، همچنین نمایندگی دائم جمهوری

وزیر امور خارجه در توثیقتی ضمن ارائه مختصری از متن سخنرانی خود که قرار بود در کنفرانس بین المللی سیاست هسته ای کارنگی بیان کند، تصریح کرد: ایران اصلاً قصد ندارد در ملاءعام مذاکره کند. سید عباس عراقچی با مداد گذشته در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: زمانی که با ارائه سخنرانی کلیدی در کنفرانس بین المللی سیاست هسته ای کارنگی موافقت کردم، ایران و ایالات متحده هنوز تاریخی برای دور بعدی مذاکرات، که در سطح کارشناسان از چهارشنبه و در سطح عالی از روز شنبه آغاز می شود، تعیین نکرده بودند. وی افزود: همانطور که در متن سخنرانی آمده شده خود نیز تأکید کرده ام، ایران اصلاً قصد ندارد در ملاءعام مذاکره کند. عراقچی نوشت: در سخنرانی خود همچنین روشن کرده ام که برخی از «گروه های ذینفع خاص» تلاش

صدای انقلاب در لباس خدمت

مهدی صالحی

دوم اردیبهشت، در حافظه‌ی تقویم ایران، صرفاً یک روز نیست؛ تکه‌ای از تاریخ است که نفس کشیده، جنگیده، ساخته و به‌پای بسیاری، تضمینی شد برای استمرار انقلابی که نه تنها در صحنه سیاست، که در استخوان‌بندی جامعه‌ی ایرانی تحول آفرید. روزی که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی متولد شد، نه صرفاً با فرمانی سیاسی، که با دغدغه‌ای ژرف از جانب بنیانگذار انقلاب، امام خمینی (ره)، برای پاسداری از مسیری بود که هنوز در آغاز آن ایستاده‌ایم.

سپاه، زاده‌ی روزهایی است که انقلاب در پوست و گوشت این سرزمین جریان داشت؛ روزهایی که هنوز بوی باروت از خیابان‌ها نرفته بود و هیچ نهاد رسمی و تثبیت‌شده‌ای برای حراست از آنچه مردم با جان‌شان ساخته بودند، وجود نداشت. در چنین بزنگاهی، سپاه نه به‌عنوان یک نیروی نظامی صرف، بلکه به‌عنوان یک نهاد برآمده از دل مردم برای مردم، به میدان آمد. این نهاد از همان ابتدا، تنها به اسلحه و جنگیدن فکر نمی‌کرد؛ بلکه مأموریتی تعریف شدنی داشت: پاسداری از انقلاب، نه فقط در سنگر جنگ، بلکه در کوچه‌های محرومیت، در مدرسه‌سازی در روستا، در امدادرسانی در زلزله، در مرزهای امنیتی و در دل میدان‌های بین‌المللی. اگرچه در طول بیش از چهار دهه‌ی اخیر، عملکرد سپاه فراز و فرودهای متعددی داشته، اما انکار ناپذیر است که این نهاد، در بسیاری از بزنگاه‌های تاریخی، نقشی کلیدی در حفظ تمامیت سرزمینی، وحدت ملی و مقابله با تهدیدهای خارجی ایفا کرده است. چه در سال‌های دفاع مقدس، که بسیاری از فرماندهان آن هنوز جوانانی بی‌نام و نشان بودند، چه در نبرد با تروریسم در مرزها، و چه در پروژه‌های عمرانی و زیرساختی در نقاط محروم کشور، کارنامه‌ی سپاه با واقعیت‌های میدانی گره خورده است.

آنچه امروز سپاه را از دیگر نیروهای مشابه در کشورهای دیگر متمایز می‌کند، پیوند تنگاتنگ آن با یک ایدئولوژی و باوری عمیق به نقش مردم و ولایت است. گرچه ممکن است در فضای رسانه‌ای، گاه برداشت‌هایی جناحی و محدود از جایگاه سپاه ارائه شود، اما واقعیت این است که در بزنگاه‌های بحران، مردم مناطق محروم، روستاها، مرزها و حتی در دل شهرهای بحران‌زده، بیش از آنکه دنبال شعار باشند، به کمک‌های سپاه دل بسته‌اند؛ نهاده‌ی که نه فقط با قدرت نظامی، که با توان بسیج‌کنندگی و روحیه ایثار، برای بسیاری از ایرانیان، مظهر امنیت و حضور در میدان است. در نگاه کلی، فلسفه وجودی سپاه هنوز همان است که در دوم اردیبهشت ۱۳۵۸ تعریف شد: «پاسداری از انقلاب و دستاوردهای آن». این مأموریت، در دنیایی که هر روز پیچیده‌تر، رسانه‌ای‌تر و پرخطرتر می‌شود، نیازمند بازخوانی مداوم، شفاف‌سازی، و بازسازی رابطه با جامعه است. سپاه اگر بخواهد نهاد مردمی باقی بماند، باید از همین مسیر برآمده از مردم، بار دیگر با مردم گفت‌وگو کند. امروز که در سایه رهبری مقام معظم رهبری، فلسفه‌ی حضور و فعالیت سپاه در ابعاد مختلف، از حوزه نظامی تا اقتصادی، از عرصه فرهنگی تا امنیتی تعریف شده است، شاید مهم‌ترین نیاز، استمرار همان رویکرد مردمی، پاسخ‌گو و فراجناحی باشد؛ نگاهی که نه تنها «پاسدار» انقلاب، بلکه حامی و همراه مردم در مسیر تحقق عدالت و کرامت انسانی نیز باشد.

۱۱ پروژه عمرانی البرز با مالیات‌های مردم تکمیل می‌شود

«توحید شیرباز» -رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان البرز- گفت: ۱۱ پروژه عمرانی برای هزینه‌کرد مالیات‌های مردم این استان با اعتباری بالغ بر یک هزار و ۷۰۰ میلیارد ریال در سال جاری تعیین شد. اکنون ۲۱ پروژه عمرانی در استان البرز مدنظر قرار گرفته که با تخصیص ۱۰۰ درصدی اعتبار تا شهریورماه سال جاری مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. وی بیان کرد: تمام تلاش را برای اتمام پروژه‌های نیمه تمام با مشارکت مردم به کار بسته ایم. استان البرز به مرکزیت کرج در سال ۸۹ تاسیس شد، اما متأسفانه این ارتقاء در تقسیمات کشوری، استان البرز را با مشکلاتی مواجه کرد چراکه این استان از زیرساخت‌های لازم برخوردار نبود.

دنیای سوادار

۳ در شهر

سه شنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۴ شمارگان ۱۷۹۵

داستان جلد

دیگرانی مثل او، نتیجه نسلی هستند که زیرساخت لازم را داشتند، مربی خوب داشتند، مسابقه و تجربه بین‌المللی داشتند، و مهم‌تر از همه، حمایت هیأتی داشتند که کارش را بلد است.

نقش صادق حسونند به‌عنوان سرپرست هیأت تنیس روی میز استان البرز را نمی‌توان فقط در قالب عنوان‌های اداری خلاصه کرد. او از آن‌دست مدیرانی‌ست که نه پشت میز، بلکه کنار میز پینگ‌پنگ دیده می‌شود؛ نه با شعار، بلکه با اقدام. حضور مستمر او در اردوها، پیگیری تمرینات ورزشکاران، ارتباط انسانی و نزدیک با خانواده‌ها، و دفاع از سهم ورزش البرز در فدراسیون، همه نشان از مدیری دارد که کار را از دل می‌فهمد، نه فقط از پشت میز جلسات. نکته‌ای که نباید فراموش شود، این است که تنیس روی میز از جمله ورزش‌هایی‌ست که توجه رسانه‌ای کمتری دارد؛ نه به اندازه فوتبال صدا دارد، نه مثل کشتی پرمال

دختران تنیس روی میز در مسیر افتخار

البرز، خانه قهرمانان بی‌هیاو

مهرداد تیموری

حمایت مستمر از استعدادهای بومی، بالاخره ثمر می‌دهد. رنجبر حالا بلایت مسابقات قهرمانی آسیا را در جیب دارد؛ مسابقاتی که تابستان امسال در ازبکستان برگزار می‌شود و بی‌تردید آزمونی سخت‌تر و جدی‌تر برای نمایندگان ایران خواهد بود. اما اعتماد به نفس و تجربه‌ای که از مسیر اخیر به‌دست آمده، نقطه اتکای خوبی برای آینده خواهد بود.

اما قصه افتخار البرز فقط به یک نام محدود نیست. نگاه که می‌کنیم به لیست شرکت‌کنندگان در مسابقات دسته برتر بزرگسالان کشور □ که قرار است در ۱۵ اردیبهشت برگزار شود □ باز هم ردپای البرز را می‌بینیم: پریناز حاجیلو، فاطمه جمالی‌فر، عفت رنجبر، مهدی معدن‌کن و آرین غفاری، پنج ورزشکاری که نامشان نه فقط در استان، که در عرصه ملی به عنوان چهره‌هایی جدی در پینگ‌پنگ کشور شناخته می‌شوند. حضور آن‌ها در جمع ۱۶ نفر برتر ایران اتفاقی نیست؛ حاصل سال‌ها تلاش، تمرین، رقابت، و مهم‌تر از همه، مدیریت الهام‌بخش در سطح استانی است. در کنار همه این‌ها، نمی‌توان از نوید شمس هم نام نبرد؛ ستاره‌ای که با تکیه بر رنکینگ جهانی، مستقیماً در انتخابی تیم ملی حضور دارد. شمس یکی از همان جوانانی‌ست که پینگ‌پنگ البرز را به سطح دیگری برده‌اند. او، و

اگر قرار باشد نقشه افتخار ورزش ایران را با نقطه‌های درخشان مشخص کنیم، بی‌تردید یکی از نقاط پرنور آن، استان البرز است؛ استانی که حالا نه فقط در کشتی و تکواندو، بلکه در ورزشی تکنیکی، ظریف و کمتر دیده‌شده مانند تنیس روی میز نیز برای خود نام و اعتباری کسب کرده است. و در دل این رشد، نمی‌توان از نقش هیأت تنیس روی میز استان البرز و سرپرست آن، صادق حسونند، عبور کرد؛ مدیری که با نگاهی انسانی، حرفه‌ای و برنامه‌محور، در همین مدت کوتاهی که به‌عنوان سرپرستی هیأت این رشته ورزشی در استان البرز نائل شده، از هیچ تلاشی برای موفقیت و زمینه‌سازی برای درخشش استعدادهای تنیس روی میز نکرده است.

نخستین نشانه این درخشش را در قزاقستان دیدیم؛ جایی که تیم ملی جوانان کشورمان با حضور عفت رنجبر، دختر با انگیزه و پرتلاش البرزی، در رقابت‌های آسیای میانه با شکست تیم‌های قزاقستان، ازبکستان و قرقیزستان، بر سکوی نخست ایستاد. کسب عنوان قهرمانی، تنها یک مدال ساده نیست؛ بلکه سندی است بر اینکه برنامه‌ریزی دقیق، توجه به رده‌های پایه، و

«قائم‌مقام شهردار کرج»: روند بهسازی معابر تسریع شود

این جلسه با حضور افراسیاب شجاعی قائم مقام شهردار کرج، محمد ناصر خاکی معاون فنی و عمرانی شهرداری، علی فروغی رئیس سازمان عمران و مدیران و معاونین فنی و عمرانی مناطق ده‌گانه و کارکنان و مسئولین ذیربط شهرداری برگزار شد؛ در این نشست، موضوعات مربوط به کیفیت و روند اجرای پروژه‌های بهسازی معابر شهری مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

شجاعی، در این جلسه با اشاره به وظایف متعدد شهرداری، توقعات شهروندان را نسبت به این حجم از وظایف، گسترده و متنوع برشمرد و اضافه کرد: نظر به لزوم توجه به وضعیت و خواست مردم، تلاش می‌کنیم شرایطی در شهر فراهم شود تا شهروندان بتوانند از فضای عمومی با بالاترین میزان رضایت بهره‌مند شوند.

این مسئول، با اشاره به وضعیت آسفالت معابر و همسطح‌سازی دریاچه‌ها و لکه‌گیری‌های معابر شهری تأکید کرد و گفت: این سه مقوله باید طبق

قائم‌مقام شهردار کرج، بر ضرورت تسریع در روند بهسازی معابر به منظور تامین رفاه و آسایش شهروندان، به‌عنوان جدی‌ترین و مهم‌ترین اولویت مدیریت شهری تأکید کرد.

جلسه کمیته پایش بهسازی معابر کرج با حضور قائم‌مقام شهردار برگزار شد و ضمن آن تصمیم‌های مورد نیاز برای بهبود وضعیت آسفالت، ساماندهی دریاچه‌های آب و لکه‌گیری‌های معابر با رعایت کامل استانداردهای فنی گرفته شد.

در فروردین ماه انجام شد؛ اطفای ۲۷۵ مورد حریق توسط آتش‌نشانان کرجی

۴۶ حادثه و ایستگاه ۱۱۴ با ۲۶ حریق و ۳۱ حادثه، بیشترین مأموریت را داشته‌اند.

وی اضافه کرد: صدور ۲۹ مورد گواهی برای علت حریق و تعداد ۲۹ مورد بازدید از اماکن تصرفات سطح شهر و اخطار ایمنی به تعداد ۱۰۵ مورد در حوزه ایمنی شهری و بازدید از واحدهای صنعتی به تعداد پنج مورد در حوزه صنایع و بازدید از اماکن تجاری به تعداد هفت مورد از دیگر اقدامات صورت پذیرفته است.

عملیاتی انجام گرفته است.

رئیس سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری کرج با اشاره به ۱۰۵ مورد استقرار در سطح شهر با حضور آتش‌نشانان، بیان داشت: در ماهی که گذشت تعداد ۴۳۲ مورد از حوادث نجات یافتند، ۵۷ نفر مصدوم شدند و ۱۲ نفر نیز فوت کردند.

وی افزود: بین ۳۲ ایستگاه عملیاتی، ایستگاه ۱۰۲ با ۱۸ حریق و ۴۷ حادثه، ایستگاه ۱۲۲ با ۱۲ حریق و

رئیس سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری کرج گفت: طی فروردین‌ماه سال جاری آتش‌نشانان برای اجرای مأموریت در ۲۷۵ مورد حریق و ۶۸۲ مورد حادثه اعزام شدند.

محمد یساولی با اعلام این خبر اظهار کرد: طی ماه گذشته، سه هزار و ۲۳۳ نیروی عملیاتی (نفر ساعت) مستقر در ۳۲ ایستگاه به مدت ۹۹۹ ساعت عملیات انجام دادند. این عملیات با استفاده از تجهیزات و تعداد یک هزار و ۲۳۷ دستگاه خودروی

هشدار درباره «دام اجتماعی»

پدیده‌ای به نام «دام اجتماعی» در بسیاری از جوامع، از جمله ایران، به یکی از موانع جدی در مسیر همکاری‌های جمعی و تقویت سرمایه اجتماعی تبدیل شده است. این پدیده زمانی رخ می‌دهد که به دلیل کم‌اعتمادی میان افراد، تمایلی برای مشارکت و همکاری وجود ندارد، حتی اگر این همکاری به نفع همه باشد. «طاهره رستمی» جامعه‌شناس-نسبت به این پدیده هشدار داد که ممانعی برای همکاری‌های جمعی و سرمایه اجتماعی در ایران است. او بر لزوم تقویت اعتماد عمومی تأکید کرد.

کاهش جمعیت ایران تا سال ۲۱۰۰

مرضیه مجید دستجردی اعلام کرد که جمعیت ایران در سال ۲۱۰۰ به ۳۰ میلیون نفر خواهد رسید و این مسئله را بحرانی‌تر از بحران آب دانست.

پیگیری رهبری برای آسیب‌های اجتماعی

«محمد بطحایی» معاون وزیر کشور و رئیس سازمان امور اجتماعی-گفت: در نظر داریم در سال جاری با همکاری و همسویی دستگاه‌های مختلف بتوانیم قدم‌های جدی در کنترل و مدیریت آسیب‌های اجتماعی برداریم. مقام معظم رهبری از حدود سال‌های ۹۴ یا ۹۵ در جلساتی که به حدود ۷ مورد رسید، شخصا راهبری مباحث حوزه اجتماعی و آسیب‌های اجتماعی را دنبال می‌کردند اما به دلایل مختلف که یکی شیوع کرونا بود متأسفانه آن جلسات ادامه پیدا نکرد.

پزشکیان: آماده توافق با آمریکا هستیم

رئیس‌جمهور اعلام کرد که در چارچوب منافع ملی، ایران آماده توافق با آمریکا است، اما اگر طرف مقابل از موضع برابر وارد نشود، مسیر خود را ادامه خواهد داد.

تسریع مذاکرات ایران و آمریکا

میخائیل اولیانوف، نماینده روسیه در وین، از شتاب گرفتن مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا خبر داد و فضای گفت‌وگوها را مثبت ارزیابی کرد.

ایران خرسندی قطر از مذاکرات ایران و آمریکا

وزیر خارجه قطر در تماس تلفنی با همتای ایرانی خود، از تداوم مذاکرات غیرمستقیم تهران و واشنگتن ابراز خرسندی کرد و آمادگی دوحه برای مساعدت در این روند را اعلام نمود.

تأکید بر حاکمیت ایران بر جزایر سه‌گانه

سفیر ایران در سازمان ملل تأکید کرد که ایران حاکمیت بی‌قید و شرط بر جزایر سه‌گانه دارد و هرگونه ادعای خلاف آن را مردود دانست.

عارف: جذب افراد بدون وابستگی سیاسی

«محمد رضا عارف» معاون اول رئیس‌جمهور- بر لزوم جذب افراد بدون وابستگی سیاسی در دستگاه‌های اجرایی تأکید کرد و برنامه‌مداری را مبنای کار دولت چهاردهم دانست.

کاهش قیمت دلار مبادله‌ای

قیمت دلار مبادله‌ای روز گذشته با کاهش ۰.۱۸ درصدی به ۷۱,۴۱۲ تومان رسید.

نوسان قیمت سکه امامی

سکه امامی در بازار با قیمت ۷۴ میلیون و ۲۱۰ هزار تومان معامله شد که نسبت به روز گذشته حدود ۱.۸ میلیون تومان کاهش داشته است.

شلیک پلیس به شرور معروف شرق تهران

مرکز اطلاع‌رسانی فاتب از شلیک پلیس به «ممد طراح» شرور معروف شرق تهران خبر داد.

مرکز اطلاع‌رسانی فاتب در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: در عملیات ضربتی واحد ویژه مبارزه با ارادل و اوپاش تهران بزرگ یکی از معروف‌ترین ارادل پایتخت معروف به «ممد طراح» که در هفته گذشته با اقدامی مجرمانه و به وسیله سلاح سرد باعث تخلیه بخشی از روده‌های شرور سطح یک دیگری در یکی از قهوه خانه های خیابان خواجه کرمانی شده بود؛ پس از مقاومت در برابر پلیس به ضرب گلوله بازداشت شد. اخبار و روایت‌های تکمیلی در خصوص شرارت‌های این فرد به زودی اطلاع‌رسانی خواهد شد.

دنیای سوادار

سه شنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۴ شماره ۱۷۹۵

جمعه

سبز

«دنیای سوادار» از زیستگاه‌های شکننده می‌گوید؛

یک مشت خاک، یک عمر حیات

تشکل‌های مردمی؛ بازوان مغفول توسعه پایدار

آنچه از زبان کیادلیبری برجسته می‌شود، نه فقط هشدار نسبت به خطرات معدنی، بلکه تأکید او بر نقش تشکل‌های مردمی در اصلاح روند هاست. او به‌درستی تشکل‌های زیست‌محیطی را «بازوان اصلاح» می‌نامد؛ اما پرسش اینجاست: چرا این بازوها، آن‌طور که باید، دیده نمی‌شوند؟ واقعیت این است که مشارکت مردمی در حوزه محیط زیست هنوز در حد شعار باقی مانده. بسیاری از تشکل‌ها یا درگیر مشکلات مالی و اداری‌اند یا با محدودیت‌های امنیتی مواجه می‌شوند. مطالبه‌گری در بسیاری از موارد با برچسب‌زنی و فشار مواجه می‌شود و این، همان جایی‌ست که باید گفت «پشتوانه سیاسی» مورد اشاره کیادلیبری، اگر محقق نشود، پتانسیل مردمی هم اتر می‌ماند.

نکته امیدوارکننده، به گفته کیادلیبری، افزایش آگاهی عمومی نسبت به مسائل محیط زیستی در یک دهه اخیر است. رشد جنبش‌های محیط زیستی در سراسر کشور نشان داده که مردم بیش از گذشته به اهمیت طبیعت و منابع تجدیدپذیری پی برده‌اند. اما این آگاهی، اگر با پشتیبانی نهادی و رسمی همراه نشود، در نهایت به فرسایش اعتماد عمومی منتهی خواهد شد.

از مهابد معدن تا مهابد بحران

وقتی می‌شنویم که سمنان یک ششم از مساحت مناطق تحت حفاظت کشور را در خود جای داده، باید بفهمیم که این استان، یک استثنا نیست؛ بلکه یک شاخص است. نحوه تعامل ما با منابع طبیعی سمنان، آینده کل کشور را بازتاب می‌دهد. اینکه چگونه بین توسعه و حفاظت توازن برقرار می‌کنیم، چطور مشارکت مردمی را به مشارکت مؤثر بدل می‌کنیم و چقدر در عمل به

«وزیر بهداشت»:

سالانه ۲ هزار حلزون شنوایی در کشور کاشت می‌شود

نباشند شاهد تحمیل عوارض و هزینه‌های متعددی از جمله انسداد مسیر توسعه خواهیم بود، بسته می‌شود، اظهار کرد: موضوع مشکلات شنوایی می‌بایست در مدارس بیشتر مورد توجه قرار گیرد تا بتوانیم مبتلایان را شناسایی کنیم.

به گفته وی، درصد قابل توجهی از کودکان پس از ورود به مدرسه متوجه عارضه شنوایی خود می‌شوند که این رقم حدود ۲.۵ درصد نسبت به کل است که با آموزش، پیشگیری و درمان می‌توان ضمن ارتقای سواد عمومی سلامت از بروز این قبیل عارضه‌ها پیشگیری کنیم.

و باید یک شبکه برای آموزش، پیشگیری و درمان ایجاد کنیم. وی اظهار کرد: آمار افراد مبتلا به کم‌شنوایی در جهان حدود ۶۳۰ میلیون نفر است که پیش‌بینی می‌شود این تعداد در سال ۲۰۵۰ به ۹۳۰ میلیون نفر برسد که نشان‌دهنده آمار فزاینده مشکلات شنوایی است.

وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی افزود: آمار نوزادان مبتلا به مشکلات شنوایی در کشور ۳.۹ نفر به ازای هر یک هزار تولد است که البته ۹۷ درصد مشکلات گوش و شنوایی با اقدام به موقع و غربالگری شناسایی می‌شود. ظفرقندی با تأکید بر اینکه اگر مردم یک کشور سالم

وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با اشاره به اینکه مشکلات شنوایی در دهک‌های پایین جامعه است که باید بیشتر مراقب این افراد باشیم، گفت: سالانه ۲ هزار حلزون شنوایی در کشور کاشته می‌شود که البته کاشت حلزون برای کودکان کاملاً رایگان است.

محمد رضا ظفرقندی روز گذشته در همایش ملی «دستاوردهای سلامت در حوزه مراقبت از گوش و شنوایی»، افزود: عدالت در سلامت حکم می‌کند که توجه بیشتری به مشکلات افراد ناشنوا و کم‌شنوا داشته باشیم چراکه انسان سالم زیرساخت توسعه کشور است

اولین «بانک شیر مادر» شمال کشور افتتاح شد

رئیس دانشگاه علوم پزشکی بابل گفت: مادرانی که شیر اضافی دارند می‌توانند با تقدیم شیر خود به این مرکز در نجات کودکان نارس سهیم باشند. قربانی با بیان این مطلب که برای نخستین بار مادری که قصد اهدای شیر خود را دارد به بیمارستان آیت الله روحانی بابل مراجعه و بعد از انجام آزمایش و تأیید سلامت شیر آن دریافت می‌شود.

شیر برای نوزادان نارس یک ضرورت مهم بود. حسین قربانی گفت: استفاده از شیر مادر بهترین تجویز برای نوزادان است که برای سیستم ایمنی و مغز و اعصاب آن‌ها بسیار مفید است.

وی با بیان این که تاکنون در ۱۵ استان کشور این بانک شیر مادر مورد بهره‌برداری قرار گرفت، اظهار کرد: بعد از پیگیری‌های چند ساله در نهایت این مهم در بابل محقق شد.

اولین «بانک شیر مادر» شمال کشور برای بهره‌مندی نوزادان نارس و بیمار که در مراکز درمانی دانشگاه علوم پزشکی بابل بستری هستند در بیمارستان آیت الله روحانی این شهر به بهره‌برداری رسید.

رئیس دانشگاه علوم پزشکی بابل روز گذشته در آیین افتتاح این بانک شیر مادر در بیمارستان آیت الله روحانی بابل اظهار کرد: راه اندازی این بانک

مجوز برگزاری فستیوال «کوچه» بوشهر صادر شد

با پیگیری‌های مستمر بخش‌های مختلف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و مسئولان استان بوشهر، چهارمین دوره فستیوال «کوچه» مجوزهای لازم را دریافت کرد. هماهنگی‌های لازم از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در ستاد تهران و بوشهر برای برگزاری چهارمین دوره فستیوال موسیقی «کوچه» صورت گرفته و تا لحظه مخابره گزارش، برگزاری این رویداد قطعی به نظر می‌رسد. شب گذشته خبری مبنی بر لغو چهارمین دوره فستیوال «کوچه» منتشر شد و نادره رضایی، معاون هنری وزارت فرهنگ نیز این خبر را تایید کرد. این رویداد هنری قرار است از پنجم تا دهم اردیبهشت‌ماه در بوشهر برگزار شود. تا این لحظه، رایزنی‌ها و پیگیری‌های مجدد برای گرفتن مجوزهای لازم موفقیت آمیز بوده است.

سه شنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۴ شمارگان ۱۷۹۵

دنیایکسوادار

فرهنگی

دست به نقد

ایده‌هایی دربارهٔ بینامتنیت دیستوپایی در فرانچایز ماتریکس؛

خلعت به فرهنگ پاپ

سلیم خزلی

در واپسین سال از دههٔ نود، و با نزدیک شدن به آغاز هزارهٔ سوم، برادران (آن زمان که برادر بودند) واپسوسکی فیلمی را به روی پردهٔ نقره ای بردند که بسیاری از استانداردهای سینمای علمی-تخیلی را جابجا کرد. سینمایی که با آغاز این هزاره و با افزایش سرعت حیرت‌انگیز تکنولوژی و تمهیدات سینمایی، ساب ژانر سایبرپانک به داستان‌های آینده‌نگر می‌پردازد. «ماتریکس» یک فیلم علمی-تخیلی با اکشن فوق‌العاده سریع با جلوه‌های ویژهٔ خیره‌کننده است. باین حال، در هستهٔ اصلی خود یک اثر دیستوپایی محسوب می‌شود؛ اگر تعاریف زبانی و مفاهیم معنایی، زیربنایی را کنار بگذاریم باید گفت که دیستوپیا و اتوپیا از ساب‌ژانرهای داستان‌های علمی-تخیلی هستند که سازه‌های اجتماعی، سیاسی را بررسی می‌کنند، اما در ابتدا برای نزدیک شدن و درک بهتر اثر باید ابتدا درک درست و اساسی از معنای دیستوپیا داشته باشیم.

دستوپیا یا پادارمان شهر یا مدینهٔ ضاله در اصطلاح به آن‌دستهٔ آثاری اطلاق می‌شود که در آن‌ها خصایل خوب و مثبت بشری بطری انحطاط‌یافته مطرح می‌شود. در این قبیل آثار، نویسنده تمایلات ویرانگری را که در پی پدیده‌های به‌ظاهر سالم سیاسی، اجتماعی، صنعتی و تکنولوژیکی نهفته است، به مقیاسی وسیع و در حقیقت، اعتراض‌آمیز تصور می‌کند تا تأثیرات مخرب اینگونه پدیده‌ها را بر جامعهٔ انسانی و خصایل بشری نشان دهد. در این عصر تکنولوژی‌زده می‌توان زمینهٔ بروز یک جامعهٔ دیستوپایی را در نفوذ فرهنگ سرمایه‌داری، رفاه اجتماعی و گسترش فرهنگ مصرف‌گرایی، اشاعهٔ تفکر جهانی‌شدن، نفوذ تفکرات تزریقی رسانه‌ها بر مردم برشمرد.

در ادامهٔ این نوشتار مروری داریم بر ایده‌های دیستوپایی فرانچایز ماتریکس؛

مانند آثار کلاسیک ادبیات اگریستانسپال، ماتریکس هم پیامدهای ناخوشایند اصالت و هم جذابیت عدم اصالت را روایت می‌کند. ماتریکس آینده‌ای را به‌تصویر می‌کشد که پس از یک درگیری طولانی و ویرانگر جهانی، ماشین‌ها نسل بشر را تسخیر کرده و آن را به‌عنوان منبع انرژی خود به بردگی درآورده‌اند، منبعی که لازمهٔ ادامهٔ حیات ماشین‌هاست. ماتریکس واقعیت مجازی است که توسط کامپیوترها ایجاد شده و انرژی خروجی را از سازه‌های انسانی که در مجموعهٔ عظیمی انرژی اسیر هستند، می‌گیرد.

- ترسیم جهانی سیاه و ویران

ماتریکس تصویری از دنیایی تاریک و ناتمیز که بدبینانه پایان تمدن را ندای می‌کند، جهان ناامید که در آن هیچ‌لذتی وجود ندارد، نمایش می‌دهد و ما، بطور ناخودآگاه تاریکی را با رنگ سیاه و درنتیجه، رنگ سیاه را با احساس ترس، اضطراب و اندود پیوند می‌دهیم و دنیای ماتریکس، براساس ترس (از سیستم و آیندهٔ نوع بشر)، اضطراب از زندگی استرسی مداوم و محیط نازیب و افسردگی بنا شده است و از نظر دیدگاه تکاملی، منطقی است رنگ سیاه را به‌عنوان رنگی انتخاب می‌کند که بر دنیای فیلم تسلط دارد و با آن احساسات را نشان می‌دهد. از منظر روان‌شناختی، دلیل اینکه ما ذاتاً فضای دیستوپایی را تیره‌وتار می‌یابیم

و قرارگرفتن آن در پالت رنگی تیره‌تر، ممکن است به آنچه «کارل یونگ» آن را روان عینی یا ناخودآگاه جمعی می‌نامد مرتبط باشد. به‌عقیدهٔ یونگ، ناخودآگاه جمعی برای همهٔ انسان‌ها مشترک است و مسئول تعدادی از باورها و غرایز عمیق است. نظریهٔ او درخصوص ناخودآگاه جمعی این بود که از مجموعه‌ای از دانش و تصاویر تشکیل شده است که هر انسان بدلیل تجربهٔ اجدادی با همهٔ انسان‌ها دنیا می‌آید و مشترک است، با اینکه افراد نمی‌دانند در ناخودآگاه جمعی خود چه افکار و تصاویری وجود دارد، تصور می‌شود که در لحظات بحران، روان می‌تواند به ناخودآگاه جمعی نفوذ کند. بنابراین، تاریکی ممکن است یک کهن‌الگو باشد، بخشی از آن تصویری که هر فردی با آن متولد می‌شود و بطور ژنتیکی آن را به ارث می‌برد.

- شباهت‌های متقابل انسان و ماشین

فرانچایز ماتریکس، انسان را در مقابل ماشین، در نبردی کاملاً ترسیم‌شده قرار می‌دهد، اما همچنین نشان می‌دهد که انسان‌ها بیش از آنچه فکر می‌کنند شبیه ماشین هستند و همین‌طور ماشین‌ها دارای ویژگی‌های انسانی. انسان‌ها نیز به‌نوبهٔ خود، مانند ماشین‌ها بی‌رحمانه رانده می‌شوند. ایمان مورفئوس به پیشگویی اوراکل و به نثو، تزلزل ناپذیر و بی‌چون‌وچراست و پیروان خود بطور خودکار از او پیروی می‌کنند. وفاداری و دلبستگی ترینیتی به نثو پایداری ماشین دارد، اعمال او حاکی از عشق اوست، اما عشق او نه آنقدر که به‌عنوان یک شورویجان، بلکه خود را به‌عنوان یک فعالیت بی‌وقفه و دیوانه‌وار نشان می‌دهد. نثو، آرامشی تقریباً روباتیک دارد و هم او و هم ترینیتی لباس‌های شیک و آندروژنی و فتیش می‌پوشند.

بنظر می‌رسد مهارت‌های جنگی و قدرت فوق‌العادهٔ آن‌ها، آن‌ها را در دستهٔ ماشین‌ها قرار می‌دهد و حرکات روان آن‌ها نتیجه برنامه‌هایی است که روی آن‌ها آپلود شده است. در مقابل، عوامل سیال، سازگار و خلاق هستند. آن‌ها بطور یکپارچه در طول برنامه جابجا می‌شوند و با دقت به گفتار انسان گوش می‌دهند و براساس آن و با حساسیت پاسخ می‌دهند. هنگامی که مأمور اسمیت عینک خود را برم دارد و به مأموران دیگر دستور می‌دهد که کاملاً غیرماشینی از اتاق خارج شوند تا بتواند چیزی شخصی را به مورفئوس بگوید کاملاً مشخص است که احساسات انسانی مانند انزجار و وحشت را در گفتار خود ایجاد می‌کند. د واقع، بنظر می‌رسد که اسمیت تقریباً ویژگی‌های مهم انسانی پیدا کرده است، او ماشینی خودمحور شده است که در «ماتریکس» بارگذاری مجدد می‌بینم بدلیل نافرمانی که قطعاً ویژگی یک ماشین نیست و کاملاً انسانی است از سیستم اخراج می‌شود، با محوشدن مرز بین انسان و ماشین تا حدی که تقریباً این مرز ناپدید می‌شود، ماتریکس این پرسش پیچیده را مطرح می‌کند که واقعاً انسان و ماشین چقدر به یکدیگر وابسته هستند؛ یا ممکن است که باشند؟

یکی از ترس‌های هوش مصنوعی این است که فناوری ما را در سطح به سطح وابستگی به دام می‌اندازد؛ با پیشروی داستان Neo بیشتر و بیشتر درخصوص جزئیات و ظرافت ماتریکس کشف می‌کند. فناوری تهدید می‌کند که از انسان‌ها باهوش‌تر شود، اما نکته اینجااست که فناوری لازم نیست از ما هوشمندتر باشد تا ما را به بردگی بگیرد. تا زمانی که انسان‌ها برای حل مشکلات و سهولت در امور خود وابسته به فناوری هستند و حتی شاید بدون او

نمی‌توانند زندگی کنند نشان می‌دهد که انسان و فناوری به یکدیگر وابسته هستند. ماشین‌ها برای زندگی به انسان‌ها وابسته هستند، و برای رشد نیازمند وجود انسان‌ها، تا بتوانند به حیات خود ادامه دهند. اگرچه لزوماً برعکس این اتفاق نمی‌افتد (انسان‌ها برای وجودشان به ماشین‌ها متکی نیستند)؛ کل داستان ماتریکس به این بستگی دارد که در مقطعی انسان‌ها برای انجام کارهای به هوش مصنوعی نیاز داشتند و برای برآوردن آن نیاز، هوش مصنوعی را ایجاد کردند. اما انسان با شگفتی از قدرت ماشین‌ها بطور مداوم و دیوانه‌وار فناوری را اصلاح تا اینکه هیولایی ساخته شد که برای تکامل خود از انسان‌ها به‌عنوان یک ذخایر پرورشی برای تولید انرژی موردنیاز بقای خود استفاده کرد.

- کنترل شدید تکنولوژیکی و شبیه‌سازی‌های کامپیوتری

تمام انسان‌ها در ماتریکس و هر جامعهٔ دیستوپایی دیگر با کمک ابزارهای تکنولوژیکی پیشرفته شدیداً کنترل می‌شوند. هر آنچه می‌بینید، می‌شنوید، بو می‌کنید، می‌چشید، لمس می‌کنید و حتی احساس می‌کنید، اصلاً حتی همین سیاره‌ای که در آن زندگی می‌کنید، اصلاً وجود خارجی ندارد، از آنجا که اینگونه فیلم‌ها نگاهشان به آینده‌ست و وقایع آن در آیندهٔ فرضی رخ می‌دهد، در غالب آن‌ها شاهد این هستیم که با ظهور فناوری‌های مدرن، زندگی انسان‌ها تغییرات زیادی کرده است. یکی از این فناوری‌ها واقعیت مجازی، شبیه‌سازی کامپیوتری یا جایگزینی محیط افراد است. به‌عنوان مثال، هنگام استفاده از گولگ‌های واقعیت مجازی، درک دنیای اطراف مسدود می‌شود و دنیای دیجیتالی جایگزین آن می‌شود که برای فریب تمام حواس شش‌گانه طراحی شده است، واقعیت مجازی به‌نام ماتریکس که در آن انسان‌ها در فیلم معلق هستند، اینگونه است که براحتمی ماتریکس تمام حواس انسان را کنترل و زیر نظر دارد، آدم‌های سطحی همچون سایفر که چهل را سعادت می‌دانند، دوست دارند که با خودفریبی در ماتریکس بمانند و شادی کاذب و دروغینی داشته باشند تا اینکه با واقعیت و سختی‌هایش روبه‌رو شوند و انسان‌هایی همچون مورفئوس ارزش آزادی را درک و ویرانی دنیای واقعی را به رنگ‌ولعاب ظاهری و البته بردگی و زندان باطنی ماتریکس ترجیح می‌دهند.

- «سولپسیسم»

یکی از مهم‌ترین ایده‌های دیستوپایی و ستون فقراتی که ماتریکس بر روی آن بنا شده «Solipsism» یا نفس‌گرایی، خودتنهاانگاری یا عینیت منحصربه‌فرد، فلسفه‌ای است که از اصل بدیهی معروف «رنه دکارت» پیروی می‌کند و چیزی فراتر از آن را ادعا نمی‌کند. سولپسیسم مبنی بر اینکه ذهن من تنها چیزی است که هر کسی کاملاً به وجود آن اعتقاد دارد تعریف می‌شود. منطق نفس‌گرایی یک معرفت‌شناسی یا دیدگاه متافیزیکی دارد که تصریح می‌کند هر چیزی اعم از دانش، فراتر از ذهنیت بشر به‌هیچ‌عنوان قابل توجیه و ضمانت نیست و بر این اساس، جهان‌های بیرونی و دیگر اذهان فهمیده نمی‌شوند و یا اصلاً خلق نشده، قلمداد می‌گردند. به‌عنوان یک موضع متافیزیکی خطرناک، سولپسیسم به این نتیجه می‌رسد که جهان و دیگر اذهان وجود ندارد. در فیلم، سولپسیسم اینگونه دیده می‌شود که واقعیت همانطور که هست ارائه شده و آنجا از نظر فیزیکی وجود ندارد، مردم فقط مغزهایی در غلاف هستند و واقعیت

آن‌ها این است؛ درواقع، مجموعه‌ای از تکانه‌های الکتریکی که مغز آن‌ها را تحریک می‌کند. به‌همین دلیل وقتی که نثو و دوستانش از خواب بیدار می‌شوند، می‌توانند قوانین فیزیک را زیر پا بگذارند و در آنجا کارهای ماوراءالطبیعی انجام دهند. «ماتریکس» فیلمی است که بر پایهٔ این ایده بنا شده است که درنهایت، بدلیل محدودیت‌های ذاتی تجربهٔ ذهنی، هیچ‌چیز برای انسان قابل دانستن نیست. کلمه سولپسیسم هرگز در فیلم استفاده نمی‌شود و هیچ بحث یا گفتمانی دربارهٔ این ایده در دیالوگ‌های فیلم رخ نمی‌دهد، اما حضور موضوعی ایده در کل فرانچایز طنین‌انداز است. آنچه که فیلم درخصوص چگونگی رفتار یک‌فرد پس از پذیرش غیرممکن بودن درک عینی جهان از اهمیت نسبتاً کمی برخوردار است، لذت فیلم در پرسشگری بی‌وقفه و امتناع از پذیرش دنیایی است که فقط واقعی بنظر می‌رسد. تمناهای نثو در انتخاب قرص قرمز و برخورد پیرومندان به عواقب آن تصمیم می‌تواند تجربه‌ای دلخراش برای بیننده باشد. قرص قرمز می‌تواند نشان‌دهندهٔ این پذیرش باشد که بسیاری از مفروضات ما دربارهٔ چگونگی «واقعی» جهان تحریف شده و برای تفسیر مجدد، راه باز است...

- گروگان در دام خودساخته و پایان جهان

فیلم‌های دیستوپایی با نگاهی پیشگوییانه معمولا تصویری از انسان اسیر در دام فناوری را نشان می‌دهند و در ماتریکس، بشریت درحال فرار از واقعیت است و بیش از اندازه به فناوری‌های خودساخته‌اش تکیه می‌کند. زمین بدست انسان در آستانهٔ نابودی است. دوربین از برج‌های غلاف پایین می‌آید و انسان‌ها را که در سیطرهٔ کابل‌ها و سیم‌ها قرار دارد نشان می‌دهد که به‌مانند دوران جنینی در غلاف خوابیده است، این صحنه استعاره‌ای از اوج انحطاط مقام انسانی است که این امر، بدسبب هیچ جنبنده‌ای بوقوع نخواهد پیوست، مگر خودش. در فصل شکنجهٔ مورفئوس بدست مأمور اسمیت که چگونگی استیلا و غلبهٔ تکنولوژی بر انسانیت است، مأمور اسمیت انسان‌ها را به حیوانات باغ وحش و دایناسورها تشبیه می‌کند، اسمیت تأکید می‌کند اگر انسان به وسواس بیمارگونه‌اش و اتکایش به فناوری‌ها ادامه دهد چه اتفاقی برای ایشان و انسانیتش خواهد افتاد! وجود آن‌ها فقط برای ادامهٔ حیات ماشین‌ها مهم است و نه چیز دیگر. آن‌ها درحالت اغما نگهداری می‌شوند و پس از مرگ، پردازش می‌شوند تا نسل درحال رشد بعدی را تغذیه کنند.

پویش «۲ درجه کمتر» چقدر

صرفه جویی ارزی داشت؟

وزیر نیرو از صرفه جویی روزانه ۲۰ میلیون دلار ارزی در پی راه اندازی پوشش «۲ درجه کمتر» از سوی رئیس جمهور خبر داد.

به گزارش «دنیای هوادار»، عباس علی آبادی روز گذشته در مراسم آغاز به کار جشنواره شهید رجایی در پژوهشگاه نیرو با اشاره به اهمیت نیروی انسانی گفت: ناترازی آب و برق یک حقیقت است. در برنامه هایمان دو موضوع اصلی داریم؛ یکی تمرکز بر کنترل مصرف و دیگری در رشد تولید.

وزیر نیرو با بیان اینکه در تولید در حال گذر از سقف هستیم، خاطرنشان کرد: نفس مصرف انرژی به خودی خود بد نیست اما اینکه این مصرف برق به تولید ناخالص داخلی نمی رود، مشکل ساز است.

وی ادامه داد: در حوزه آب در گذشته ۱۳۰ میلیارد مترمکعب آب تجدیدپذیر داشتیم که اکنون به ۱۰۳ میلیارد مترمکعب رسیده است؛ این حجم کاهش آب در دنیا بی نظیر است. در حوزه برق، جمعیت ما ۲ برابر اما مصرف برق ۲.۵ برابر شده که به معنی بدمصرفی است.

این عضو کابینه دولت چهاردهم اضافه کرد: آماده ارزیابی دستگاهها در مصرف برق هستیم.

وی با اشاره به دیدار با رهبر معظم انقلاب و ارائه توضیحات به معظم له درباره ساخت نیروگاه، اضافه کرد: ایشان فرمودند سراغ مصرف بروید؛ ما از نظر تولید نیروگاه جزو کشورهای نخست دنیا و برند هستیم اما بسیار بدمصرفیم.

علی آبادی گفت: به دنبال کنترل مصرف هستیم و قرار شد الگوی مصرف را شاخص قرار دهیم. متعهد به تامین برق مردم تا الگوی مصرف هستیم و بیشتر از آن باید به بازار آزاد برود بخرد؛ البته برای هر استان این شاخص فرق دارد.

دریافت ناچیز حقایق هیرمند

گفتنی است، علی آبادی در حاشیه این نشست در جمع خبرنگاران درباره دریافت حقایق هیرمند اظهار داشت: شاید دقیق نباشد اما پنج نوبت از طرف افغانستان درخواست کردیم که جلسه ای درباره حقایق ایران داشته باشیم و آن ها هم بارها وعده برگزاری جلسه را دارند.

وی ادامه داد: طبق قاعده، جلسات باید در کشور دو طرف به طور مرتب برگزار شود، نوبت قبل در افغانستان برگزار شد و این جلسه باید در تهران برگزار می شد. افغان ها اعلام کردند که نتوانستند مجوز لازم برای ورود به ایران را دریافت کنند، به همین دلیل پذیرفتیم که نماینده ایران برای برگزار جلسه به افغانستان برود. وزیر نیرو گفت: تا کنون توانسته ایم ۶۰ تا ۷۰ میلیون مترمکعب حقایق را دریافت کنیم که بسیار کمتر از حقایق ایران است. این در حالی است که گنجایش مخازن ما یک میلیارد مترمکعب است.

علی آبادی خاطرنشان کرد: همچنین پیگیر موضوع انتقال آب از دریای عمان هستیم.

۱.۶ میلیارد دلار در بازار ارز تجاری معامله شد

مرکز مبادله ارز و طلای ایران اعلام کرد: تجار در فروردین ماه سال جاری بیش از یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار انواع ارز در بازار ارز تجاری این مرکز معامله کردند. حجم کل معاملات این بازار از ابتدای سال ۱۴۰۴ تا ۳۱ فروردین ماه، به تفکیک نوع ارز؛ یک میلیارد و ۹۳۱ میلیون درهم، ۸۵۸ میلیون دلار، یک میلیارد و سه میلیون یوان، ۸۶ میلیون یورو و ۱۴۰ میلیون روبل بوده است. گفتنی است، حجم کل معاملات بازار ارز تجاری مرکز مبادله ایران به تفکیک نوع ارز روز گذشته: ۶۹.۹ میلیون درهم، ۵۱.۸ میلیون دلار، ۷۶.۹ میلیون یوان و ۱۷.۴ میلیون یورو بوده است؛ معادل ارزش دلاری این حجم معاملات ۱۰۱.۲ میلیون دلار است. در این روز ۲۶۹ واردکننده و ۳۳ صادرکننده اقدام به معامله انواع نمود ارزی کردند.

دنیای هوادار

سه شنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۴ شماره ۱۷۹۵

اقتصاد

مسکن

مناطق آزاد در مسیر بازتعریف نقش اجتماعی؛

خانه برای ماندن، نه فقط ساختن

فرازاسدی

در کشوری که سالهاست واژه هایی مانند «رونق»، «سرمایه گذاری»، «توسعه پایدار» و «عدالت فضایی» بیش از آن که بر زمین واقعیت بنشینند، در آسمان شعارها شناور مانده اند، امضای یک تفاهم نامه برای تأمین مسکن در مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی، اتفاقی است که هم باید به آن با احتیاط نگریست، و هم با امید.

تفاهم نامه ای میان وزیر راه و شهرسازی، فرزانه صادق، و رضا مسرور، دبیر شورایی عالی مناطق آزاد، به امضا رسیده تا مسیر ساخت مسکن برای اقشار فاقد خانه، بومیان و نیروهای کار فعال در این مناطق هموار شود. مناطق آزادی که زمانی قرار بود موتور محرک توسعه ملی باشند، اما در بسیاری موارد، به جزیره هایی تبدیل شده اند که از مشکلات سراسری کشور تقلید می کنند، با این تفاهم نامه قرار است جان تازه ای بگیرند؛ اما پرسش اینجاست: آیا این تفاهم نامه صرفاً یک سند اداری دیگر است، یا نشانه ای از بازنگری جدی در مأموریت مناطق آزاد و نگاه به مسکن به عنوان زیرساختی توسعه محور؟

مناطق آزاد؛ از نظریه تا واقعیت اجتماعی

فلسفه وجودی مناطق آزاد در ایران، الگوبرداری از تجربه هایی چون شنزن چین، جبل علی امارات یا منطقه آزاد قاهره بوده است؛ جایی برای جذب سرمایه، تسهیل تجارت، توسعه صادرات و البته، پیشران توسعه محلی. اما بسیاری از این مناطق، به ویژه در سال های اخیر، تنها نتوانسته اند نقش پلنفرم توسعه را ایفا کنند، بلکه خود بدل به نمونه هایی از نابسامانی شهری، حاشیه نشینی نوپدید، و ضعف زیرساختی شده اند. شهر جدید تیس در چابهار، یا رامشدر در سیستان، نمونه هایی اند از پروژه هایی که در طراحان پشت میز جذاب اند، اما در بستر واقعیت با کمبود سرانه، دسترسی ناکافی به خدمات پایه، ضعف در زیرساخت حمل و نقل و سردرگمی در مالکیت زمین ها دست و پنجه نرم می کنند. در چنین شرایطی، تأمین مسکن تنها یک هدف نیست، بلکه به نوعی ابزار بازسازی اعتبار و اثربخشی این مناطق است. اما باز هم باید پرسید: آیا «ساخت مسکن» آن هم در قالب ملکی یا استیجاری، به تنهایی کافی است؟ یا آنچه ضرورت دارد، یک مدل توسعه یکپارچه است که مسکن را همراه با اشتغال، خدمات شهری، حمل و نقل و حکمرانی محلی ببیند؟

سخنان وزیر راه و شهرسازی درباره ارتباط تنگاتنگ توسعه مناطق آزاد با شقوق حمل و نقل ریلی، دریایی، هوایی و جاده ای، اگرچه خوشبینانه و توسعه خواهانه است، اما باید در نظر داشت که موفقیت چنین برنامه هایی وابسته به توان اجرایی، منابع مالی پایدار و همسویی نهادهای گوناگون است.

آیا پروژه هایی مانند راه اندازی خط کشتیرانی چابهار - عمان، تکمیل راه آهن مرند - چشمه ثریا، یا توسعه لجستیکی اینچه برون، صرفاً در حد طرح باقی

خواهند ماند؟ یا این بار قرار است زیرساختی واقعی برای جذب سرمایه و سکونت معنادار در این مناطق فراهم شود؟ به تعبیر دقیق تر، آیا این تفاهم نامه می خواهد «خانه سازی بدون شهرسازی» را تکرار کند، یا قرار است مدل تازه ای از توسعه فضایی خلق کند که در آن، مفهوم «سکونت» با «کیفیت زندگی» گره خورده باشد؟

شکاف های ناپیدا؛ از مهاجرت تا عدالت فضایی

نباید فراموش کرد که مناطق آزاد، به ویژه در نواحی مرزی مانند چابهار و ماکو، صرفاً پروژه های اقتصادی نیستند. آن ها در مرز فرهنگ، بوم شناسی و سیاست نیز حرکت می کنند. ساخت مسکن در این مناطق بدون توجه به اقلیم، بافت اجتماعی و تنش های قومی یا حاشیه نشینی، می تواند به تقویت گسل های اجتماعی بینجامد. نکته مهم دیگر، مسئله «عدالت فضایی» است. دولت و نهادهای اجرایی بارها از ضرورت تأمین مسکن سخن گفته اند، اما آیا این مسکن سازی در مناطق آزاد، عدالت محور است؟ آیا بافت های بومی و اقشار محلی، که گاه در حاشیه قدرت اقتصادی مناطق آزاد قرار دارند، اولویت دریافت این خانه ها خواهند بود، یا باز هم شاهد مهاجرت سوداگران، رانت جوینان و انباشت نابرابری در قالب آپارتمان های لوکس خواهیم بود؟

یکی از اصلی ترین آسیب های مدیریت توسعه در ایران، تفاهم نامه زدگی است. یعنی تولید انبوه اسناد، بی آنکه ضمانت اجرا، بودجه گذاری شفاف یا تعهدات دوطرفه قابل پیگیری برای آن ها تعریف شود. این تفاهم نامه تازه میان وزارت راه و شورایی عالی مناطق آزاد نیز باید با همین متر بررسی شود. آیا سازوکار اجرایی مشخص دارد؟ آیا زمان بندی، منابع مالی و مجریان مشخص معرفی شده اند؟ آیا نهادهای نظارتی و رسانه ها می توانند بر اجرای آن نظارت کنند؟ یا در نهایت، این سند هم به بایگانی پرشمار وعده های ناکام خواهد پیوست؟

خانه هایی برای ماندن، نه فقط ساختن

اگر هدف این تفاهم نامه صرفاً افزایش عددی واحدهای مسکونی باشد، بی آنکه به کیفیت زیست، پایداری اجتماعی و زیرساخت های زندگی توجه

شود، نتیجه آن چیزی نخواهد بود جز تکرار چرخه شکست خورده ای که سال ها در پروژه های مشابه دیده ایم: انبوه سازی های بی جان در بیابان هایی بی زیرساخت، خانه هایی بدون زندگی. در گوشه و کنار کشور، ساختمان هایی با نمای نیمه کاره و ساکنانی سردرگم، تصویر آشنای همان رویکرد عدد محور و پروژه بین است؛ اما تفاوت از آنجا آغاز می شود که نگاه به مسکن، از سطح «ساخت» فراتر برود و وارد قلمرو «زندگی» شود. مسکن باید نه فقط سقفی بر سر، بلکه سنگ بنای امنیت روانی، هویت اجتماعی، و پیوند میان انسان و محیطش باشد. وقتی خانه ای بنا می کنی، در واقع بخشی از آینده را شکل می دهی: آینده ای که در آن کودکان بازی کنند، خانواده ها ریشه بدوانند، و اجتماع رشد یابد. در این معنا، مسکن در مناطق آزاد نمی تواند جدا از عدالت فضایی، توازن در توسعه و کرامت انسانی تعریف شود. مسکن نه «کالا» بلکه «حق» است. حقی که اگر به شکل عادلانه، شفاف و با توجه به نیازهای واقعی و ظرفیت های محلی تخصیص نیابد، به فساد، رانت و نارضایتی خواهد انجامید. همان گونه که در بسیاری از مناطق آزاد، شاهد برج سازی هایی هستیم که نه به نیازمندان واقعی تعلق دارند، نه به ساکنان بومی، بلکه به گروه هایی خاص که بهره بردار و نه ساکن آن منطقه اند.

نتیجه گیری روشن است: تفاهم نامه ای مانند آنچه میان وزارت راه و دبیرخانه مناطق آزاد امضا شده، تنها زمانی از کاغذ به کنش مؤثر بدل می شود که بنیانش بر سه اصل باشد: مشارکت محلی، شفافیت نهادی، و پیوست عدالت اجتماعی. این یعنی قبل از هر کلنگی، باید «مطالعه زیست محیطی»، «تحلیل نیازسنجی اجتماعی» و «تضمین دسترسی عمومی» در دستور کار باشد. ساختن خانه، ساده است. ساختن زیست پذیری، دشوار. اما ایران امروز بیش از هر زمان دیگر، به خانه هایی نیاز دارد که نه صرفاً بنا، بلکه بنیاد باشند: بنیاد همبستگی، بنیاد امید، و بنیاد بازگشت به توسعه ای انسانی. اگر مناطق آزاد می خواهند خانه ای برای توسعه ملی باشند، باید از خود بپرسند: برای کدام مردم، با چه هدفی، و با کدام چشم انداز دارند می سازند؟ توسعه واقعی نه از آجر و سیمان، که از اعتماد و مشارکت شکل می گیرد. و اعتماد، در دل خانه هایی شکل می گیرد که واقعاً خانه باشند.

سرمربی تیم فوتبال سپاهان گفت: زیاد به رکورد اهمیت نمی‌دهم؛ به بازیکنان، کادر و افراد خوبی که در کنار من هستند اهمیت می‌دهم. این رکورد برای همه هست از جمله برای مدیرعامل که مشکل سلامتی دارد و خوشحالم توانستم بعد از بازی با ایشان تماس بگیرم و مزه پیروزی ارزشمند سپاهان برابر تیم پرسپولیس را به ایشان تقدیم کنم. پاتریس کارترون سرمربی تیم فوتبال سپاهان در نشست خبری پس از دیدار با پرسپولیس اظهار داشت: بابت کار بچه‌ها افتخار می‌کنم و خوشحالم، در نیمه اول خوب بودیم و می‌توانستیم گل‌های بیشتری هم بزنیم. از نظر فیزیکی خیلی بهتر بودیم؛ خوشحالم باشگاه بزرگی مثل پرسپولیس را بُردیم و جایگاه دوم خود را تا حدودی تثبیت کردیم. به هر حال تراکتور بازی خودش را بُرده اما همچنان تمام تلاشمان را خواهیم کرد تا به نتیجه بهتری دست پیدا کنیم.

وی در پاسخ به سؤالی در خصوص داوری گفت: بین ۲ نیمه بازی را مرور کردم و بنظر من پناالتی خیلی واضح بود و تکل بدی که به سینه بازیکن ما خورد، حداقل یک کارت زرد داشت که کارت زرد دوم بازیکن تیم حریف بود و باید اخراج می‌شد.

به هر حال این مسابقه الکلاسیکو بود و داور باید تمرکز خیلی بیشتری می‌داشت؛ البته تمرکز من روی بازی بود و خیلی به داوری نگاه نمی‌کردم و خوشحالم که ۳ امتیاز را امروز گرفتیم. کارترون در پاسخ به سؤال دیگری در مورد اینکه قهرمانی لیگ را ترجیح می‌دهد یا جام حذفی، عنوان داشت: می‌دانم تراکتور بدون اشتباه ظاهر می‌شود و با تمرکز بالا و ساده توانستند تیم ملوان را شکست دهند. برای ما آماده شدن در هر بازی مثل کابوس شده است. مصدومیت‌های زیادی مثل کاوه رضایی، مهدی لیموچی، حسین گودرزی و جواد آقایی‌پور داریم. اگر مصدومیت‌ها نبود خیلی ساده‌تر و راحت‌تر بازی می‌کردیم، تراکتور اشتباه نمی‌کند و اگر امتیاز از دست دهد خوشحال می‌شوم و تمام تلاشمان را تا آخر می‌کنیم.

سرمربی تیم فوتبال سپاهان در خصوص رکورد ۴ بُرد مقابل پرسپولیس گفت: زیاد به رکورد اهمیت نمی‌دهم؛ به بازیکنان، کادر و افراد خوبی که کنار من هستند اهمیت می‌دهم. این رکورد برای همه هست از جمله برای مدیرعامل که مشکل سلامتی دارد و خوشحالم توانستم بعد از بازی با ایشان تماس بگیرم و خبر بُرد را به ایشان تقدیم کنم.

وی در مورد نحوه آماده شدن برای بازی با پرسپولیس بیان کرد: برای اینطور بازی‌ها خیلی ساده خودمان را آماده می‌کنیم، از روز اول تمرین، بازیکنان می‌دانستند این بازی چقدر اهمیت دارد و تمرکز خود را بالا می‌برند؛ چنین جوی را در بازی رفت با حضور بانوان زیادی داشتیم، زمین خیلی خوب بود و توانستیم خوب فوتبالمان را بازی کنیم. این بازی نیاز به من نداشت، بازیکنان انگیزه داشتند، از نظر فنی و احساسی بهتر از پرسپولیس نیمه اول را شروع کردیم و توانستیم بازی را ببریم. کارترون درخصوص شانس سپاهان برای قهرمانی لیگ تصریح کرد: سخت است در مورد لیگ سخن بگویم، امتیازات زیادی را در بیرون خانه از دست دادیم، اگر بتوانیم بهترین خودمان باشیم و همه بازی‌ها را ببریم، شاید نتوانیم قهرمان شویم زیرا بستگی به تیم تراکتور دارد. البته تمام تلاشمان را می‌کنیم، هفته دیگر بازی مهم و دشواری مقابل ملوان داریم، با جام حذفی با ۵ بُرد می‌توان برنده یک جام شد، الان برای بازی بزرگ هفته آینده آماده می‌شویم.

وی در پایان گفت: چیزهای خیلی زیادی هست که برای باشگاهی مثل سپاهان نباید اتفاق می‌افتاد، نمی‌خواهم اشاره کنم، هفته دیگر بازی داریم، یک بازیکن محروم است و وضعیت مصدومیت حسین گودرزی و جواد آقایی‌پور مشخص نیست، تلاش کردم در اردوی بین فصل در کیش چیزها را عوض کنم، در فصل‌های دیگر خیلی چیزها عوض خواهد شد.

مذاکره با ملی‌پوشان والیبال ممنوع شد

فدراسیون والیبال طی اطلاعیه‌ای از باشگاه‌ها خواست تا پایان اردیبهشت از مذاکره با بازیکنان تیم ملی خودداری کنند. در این اطلاعیه آمده است: «بر اساس آیین‌نامه سازمان لیگ مصوبه مجمع عمومی فدراسیون والیبال، تنها قراردادهای ثبت شده در سامانه ملی والیبال معتبر شناخته می‌شود و با توجه به اینکه سامانه مذکور از یکم خرداد ۱۴۰۴ در دسترس باشگاه‌ها قرار خواهد گرفت، قراردادهای منعقد شده قبل از یکم خرداد ۱۴۰۴ مورد تایید فدراسیون والیبال نخواهد بود. لذا در راستای حفظ منافع تیم ملی والیبال و بالا رفتن تمرکز بازیکنان حاضر در اردوی تیم ملی و ارائه بهترین عملکرد در تمرینات، باشگاه‌ها از انجام هرگونه مذاکره و عقد قرارداد (رسمی و غیر رسمی) با بازیکنان حاضر در اردوی تیم ملی خودداری کنند».

مرثیه‌ای برای مدیریت...

را به نیروهای تازه می‌دهند. فقط در دفترها جلسه می‌گذارند و در بیانیه‌ها وعده می‌دهند. مگر می‌شود پرسپولیس، تیمی با میلیون‌ها هوادار، در سال ۱۴۰۳ به گونه‌ای مدیریت شود که اول فصل بدون مربی و بدون ستاره بماند، وسط فصل بدون امید به جام ادامه دهد، و آخر فصل هم بدون قطعیت درباره مدیرعامل وارد نقل و انتقالات شود؟ اگر می‌شود، نتیجه‌اش همین است: شکست‌های پیاپی برابر رقیب، قهر از جام‌ها، و بی‌اعتمادی عمومی. هوادار پرسپولیس امروز بیش از هر زمان دیگری به شفافیت نیاز دارد. به مدیری که یا بماند و مسئولیت بپذیرد، یا برود و میدان را به چهره‌ای تازه و با انگیزه بسپارد. این تیم بیش از هر چیز از تعلیق، بی‌تصمیمی و دوگانگی مدیریتی رنج می‌برد. و ادامه این روند، نه‌تنها فصل آینده را از حالا به ناکامی گره می‌زند، بلکه سرمایه اجتماعی باشگاه را هم فرسوده‌تر از همیشه خواهد کرد.

رضا درویش حالا در موقعیتی ایستاده که باید یک انتخاب روشن انجام دهد: اگر هنوز اعتقادی به پروژه‌اش دارد، با تمام قدرت بماند و تیم را بسازد؛ اگر نه، محترمانه و صریح کنار برود و فرصت بازسازی را به مدیری تازه‌نفس بدهد. هر گزینه‌ای غیر از این، فقط تداوم وضع موجود است؛ وضعیتی که پرسپولیس را از «قهرمانی محتمل» به «ناکامی قطعی» رسانده است.

در قراردادهای، و حالا هم بلاتکلیفی پیرامون استعفای خودش، فقط چند نشانه از یک سبک مدیریت انفعالی و فاقد استراتژی‌اند. برخلاف آنچه مدیران در بیانیه‌هایشان می‌نویسند، پرسپولیس در این فصل نه «در مسیر ساخت تیم قدرتمند» بوده، و نه «در حال شناسایی نیازهای فنی». آنچه هوادار دیده، تیمی بوده که با اتکا به خاطرات گذشته، گام به گام از رقابت خارج شده؛ و آنچه رسانه‌ها ثبت کرده‌اند، مدیریتی بوده که به جای پذیرش مسئولیت، با سکوت، تعویق و بازی با واژگان از پاسخ‌گویی فرار کرده.

حالا، در میانه بازار داغ شایعات و جلسه‌های بی‌نتیجه هیأت‌مدیره، یک نکته نگران‌کننده‌تر از بقیه است: اینکه درویش، حتی پس از اعلام استعفا، هنوز نقش کلیدی در مذاکره با بازیکنان فصل آینده دارد! این تصمیم - یا بهتر بگوییم، این تناقض - نه‌تنها غیراصولی است، بلکه به‌شدت آسیب‌زننده است. چرا باید مدیری که احتمال خروجش جدی است، وارد مذاکرات حساس و سرنوشت‌ساز با مهره‌های آینده تیم شود؟ و اگر قرار نیست برود، چرا این‌قدر پیچیده و پرابهام اطلاع‌رسانی می‌شود؟ اینجا، دوباره به همان مسئله اصلی می‌رسیم: مدیریت بلاتکلیف. مدیریت ناپایدار. مدیرانی که از فشار رسانه فرار می‌کنند، اما برای فصل نقل و انتقالات باقی می‌مانند. مدیرانی که پس از فصل بی‌جامی، نه به صورت شفاف عذرخواهی می‌کنند، نه مسئولیت می‌پذیرند، و نه جای خود

وقتی پرسپولیس برای چهارمین بار در فصل جاری برابر سپاهان شکست خورد، آن هم در سه تورنمنت مختلف - لیگ، جام حذفی و فینال سوپر جام - چیزی بیشتر از یک ناکامی ورزشی برای این باشگاه و هوادارانش در جریان بود. این شکست‌ها نه تنها یک بحران فنی را عیان کردند، بلکه پرده از زوال تدریجی مدیریت باشگاه برداشتند؛ مدیریتی که با رضا درویش آغاز شد، اما حالا با یک استعفای بلاتکلیف، در ایستگاهی مبهم و سرگردان متوقف مانده است.

درویش پس از شکست آخر برابر سپاهان، استعفا داد؛ اما آن‌طور که از بیانیه‌های رسمی باشگاه برمی‌آید، استعفا بیش از آنکه یک تصمیم قاطع و صادقانه باشد، بهانه‌ای برای عبور از فشار روانی افکار عمومی و رسانه‌ها بوده است. چراکه بلافاصله بعد از آن، باشگاه اعلام کرد بررسی نهایی استعفا به پس از جلسه با سرمربی جدید، اسماعیل کارتال، موکول خواهد شد. این یعنی: نه رد قطعی، نه پذیرش شفاف. صرفاً تعویق، تعلیق و وقت‌کشی.

اما مسئله فقط استعفا نیست؛ مسئله، صورت‌مسئله‌ای است که طی یک فصل ناکام، مدام پاک شده. پرسپولیس در فصل جاری نه‌تنها جامی نبرده، بلکه در هیچ‌یک از بزرگ‌ها - چه در زمین، چه در اتاق هیأت‌مدیره - نشانی از قاطعیت، پیش‌بینی، و بلوغ مدیریتی نداشته است. تیمی که تا دو سال پیش به پشتوانه اسکلت برانکو و سپس یحیی، الگویی برای ثبات و تداوم بود، امروز زیر چتر تصمیم‌های پراکنده و بی‌ریشه‌ای قرار گرفته که مدیریت آن بیشتر شبیه اداره یک پنگاه موقت است تا باشگاهی با تاریخچه‌ای پرافتخار.

رضا درویش در جایگاه مدیرعامل، در طول این فصل نه در انتخاب سرمربی‌ها قاطع عمل کرد، نه در نگهداشتن بازیکنان کلیدی موفق بود، و نه در زمان‌سنجی برای تقویت ترکیب تیم در پنجره نقل و انتقالات. ماجرای طولانی شدن انتخاب جانشین اوسمار ویرا در ابتدای فصل و سپس رسیدن به خوان کارلوس گاریدو و ماجراهای عجیب و غریب چند ماه عدم جوش خوردن او با فضای پرسپولیس و بازیکنانش و... عدم شفافیت

«چشمی» به سیم آخر زد: «خودتان را بکشید، استقلال سقوط نمی‌کند»!

وی اضافه کرد: با تصمیم‌هایی که می‌گیرید مانند بازی با فولاد و با پناالتی‌های مسخره، بازی با گل‌گهر و خطاهای مسخره و تصمیم‌های این بازی می‌خواهید در ذهن هوادار و بازیکن استقلال جا بیندازید که استقلال زور بردن ندارد! هر کاری بکنید، این تیم دوباره سرپا می‌شود.

می‌گیرند. با استفاده از دوربین‌هایی که تا پیش از این نداشتیم، خط‌کشی می‌کنند تا آف‌ساید اعلام کنند. اگر شما ۴۰ سال در فوتبال هستید، من ۱۰ سال است که در این فوتبال، کاملاً بازی شما را می‌دانم، منتظر روزی بودید که استقلال به رده دهم به پایین برود و این بلا را سرش بیاورید! چشمی با اشاره به صحنه‌های متعددی که در بازی امشب به VAR رفت، اظهار داشت: پنج صحنه را با کمک داور ویدئویی چک کردند و از حرکت گلر استقلال گرفته تا گل رامین رضاییان را بررسی کردند تا چیزی دریابوند. آقایان الان خوشحالی؟ من بازیکن و بقیه بازیکنان الان مقصریم و فحش می‌خوریم اما آه این هوادار دامن شما را می‌گیرد.

مدافع استقلال پس از تساوی این تیم برابر هوادار به شدت به تصمیم‌های داوری اعتراض کرد. روزه چشمی، مدافع استقلال پس از تساوی این تیم برابر هوادار در بازی معوقه از هفته بیست و دوم لیگ برتر با انتقاد از داوری این بازی گفت: تصمیم‌هایی که این آقایان می‌گیرند را می‌دانم برای چه هست؛ خودتان را بکشید، استقلال سقوط نمی‌کند! بازیکن دارد فحش می‌خورد و حتماً در این نتایج مقصر است اما آه هوادار استقلال دامن کسانی که چنین تصمیم‌هایی برای استقلال می‌گیرد را روزی قطعاً می‌گیرد. وی افزود: در فوتبالی که صحنه پناالتی واضح را نگرفتند، این هل دادن رامین رضاییان را خطا

■ سردبیر: مهدی تیموری

■ صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهرداد تیموری

■ صفحه آرا: امیر بیات

■ مدیر روابط عمومی: مهسا تیموری

■ تحریریه: دکتر مهرداد فرشیدی، مجید سعیدی، اصغر قلندری، محمدرضا کاظمی، سیدرضا فیض آبادی، حسن صانعی پور و سارا نصرتی

■ نشانی: کرج - بلوار جمهوری شمالی - کوچه میثم - پلاک ۱ - طبقه ۲ - واحد ۶ تلفن - نمابر: ۳۴۴۹۹۲۵۵ چاپ: کهن

www.donyayehavadar.ir

دنیای هوادار

سه شنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۴
شمارگان ۱۷۹۵

«دنیای هوادار» یاد روح قلم و مرام زنده یادان **ناصر احمدپور و عباس عبدالملکی**، بزرگان عرصه مطبوعات ورزشی کشور را پاس می دارد

موتورسواران؛ قربانی اصلی تصادف‌های شهری

مهم‌ترین علل مرگ راکبان موتورسیکلت

فوتی‌های راکبان موتورسیکلت‌ها
در تصادفات درون شهری

۶۰ درصد تلفات موتورسواران زیر ۴۹ سال هستند

قوانینی که توسط موتورسواران رعایت نمی‌شود

- ممنوعیت داشتن راکب یا بار اضافی
- رعایت سرعت مجاز
- استفاده از کلاه ایمنی
- ممنوعیت تردد در تونل‌ها
- ممنوعیت تردد در خطوط ویژه
- ممنوعیت تردد در بزرگراه‌ها

تعداد موتورسیکلت‌ها و گواهینامه در ایران چقدر است؟

حدود ۱۲ میلیون

تعداد موتورها

نیمی از موتورسواران
گواهینامه ندارند!

حدود ۵/۵ میلیون

تعداد گواهینامه صادر شده

کدام استان‌ها
بیشترین
موتورسوار را دارند؟